

Sygn. akt: I 1 C 2495/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Anna Lewińska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą
w W.

przeciwko M. T.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 1517,00 złotych, w tym 1200,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda i zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. T. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

UZASADNIENIE

Powód , (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., wniósł w dniu 26.6.2014r o zasądzenie od pozwanego M. T. kwoty 9943, 07 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż jego poprzednik prawny (...) Bank SA , udzielił M. T. kredytu odnawialnego w postaci limitu na karcie kredytowej na podstawie umowy z dnia 26 stycznia 2006 r. Powód wskazał, że pozwany nie spłacił zadłużenia w ustalonych terminach–bank wypowiedział umowę, tym samym roszczenie stało się wymagalne . Powód wyjaśnił, że zadłużenie pozwanego wynosi 9943, 07 zł , z czego 4972, 72 zł tytułem należności głównej, 4427, 57 zł tytułem niespłaconych odsetek umownych naliczonych od powstania zaległości do dnia 3.10.2013r, 542, 78 zł tytułem niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia należności od dnia 4.10.2013r do dnia 25.6.2014r.

(pozew – k. 2-8)

Nakazem zapłaty z dnia 21.8.2014r wydanym w sprawie VI Nc 4310/14 Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził zgodnie z
żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty, k. 44)

W sprzeczności od w/w nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości z powodu fikcyjnej kwoty
zadłużenia oraz przedawnienia roszczenia.

(postanowienie o przywróceniu terminu do złożenia sprzeciwu, k. 74, sprzeciw, k. 67-71)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.1.2006r. pomiędzy (...) Bank (...) SA z siedzibą w G. (kredytodawcą) a M. T. (kredytobiorcą) została zawarta umowa karty kredytowej z limitem 6000 zł, z obowiązkiem spłaty, na podstawie której powstało zadłużenie w kwocie 9943, 07 zł. Umowa była zawarta na czas określony –ważności karty., z możliwością wypowiedzenia w terminie 30-u dni.

(umowa k. 12-17,)

W dniu 3.10.2013r pomiędzy (...) Bank (...) SA z siedzibą w G. (kredytodawcą) a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarto umowę cesji wierzytelności, w tym wobec M. T.

(umowa cesji, k. 21-23, wyciąg z zał. nr 1 ,k . 15-17, zeznania powoda, k. 101-102 na nośniku)

Już w czerwcu 2014r brak było operacji na w/w karcie

(wyciąg z operacji , k. 9-10, zeznania powoda, k. 101-102 na nośniku)

W dniu 25.11.2013r (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. z siedzibą w W. , wezwał M. T. do zapłaty kwoty 9513, 64 zł-bezskutecznie.

(wezwanie ,k. 19)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez strony.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego kwoty 9943, 07 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.6.2014r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Jako podstawę swojego żądania powód wskazywał umowę o limit kredytowy z dnia 26.1.2006r. Podstawę prawną żądania powoda stanowią więc przepisy art. 481 kc w zw. z art.69 ustawy brawo bankowe.

Należy także stwierdzić , że mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Pozwany nie zaprzeczył wyraźnie temu, że zawarł taką umowę, ale podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, a także braku zadłużenia, zaś powód nie wykazał, że kwota żądana pozwem wynika z tytułu istnienia zadłużenia z umowy o kartę kredytową i że przysługuje właśnie w tej wysokości. Powód nie przedłożył żadnych dowodów na okoliczność , ile wynosi dług pozwanego, od kiedy zadłużenie istnieje i jak długo miała trwać umowa. Brak też wyciągu z konta, na okoliczność , jakich transakcji i w jakim czasie dokonywał pozwany przy pomocy w/w karty, jakie i do kiedy miał wpływy na swoje konto. A z przedłożonego nie wynikają takie transakcje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania, Sąd działając na mocy art. 481 § 1 k.c. :” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. § 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.” i art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665)/ przez umowę limitu kredytowego bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu/, oddalił powództwo, jako nieudowodnione co do zasady i wysokości oraz przedawnione.

Art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat, zaś zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. **Art. 123.** § 1.kc stanowi:” Bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.”, a **art. 124.** § 1.kc stanowi:” Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.”.

Skoro, jak wynika z pozwu-powstała zaległość co najmniej w dniu 28.2.2010r, tj. w dacie rozwiązania umowy przez bank, to w dacie wniesienia pozwu tj. 26.6.2014 r roszczenie powoda było już przedawnione. Gdyby nawet uznać datę ostatniej wykazanej spłaty, tj. 31.10.2011r, to i tak w dacie wniesienia pozwu jest przedawnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i Sąd ustalił tytułem kosztów procesu kwotę 1017 zł, na którą składają się kwoty: 300,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłat sądowej od pozwu, 1800,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu 17,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłat skarbowej od pełnomocnictwa.

Biorąc pod uwagę fakt, że pozwany wygrał sprawę, sąd obciążył kosztami postępowania powoda, jako przegrywającego.